

Sprawozdanie

komisyi edukacyjnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z d. 8. kwietnia b. r. 1. 8267 w przedmiocie tłumaczenia artykułu 12. ustawy krajowej z d. 2. maja 1873 o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Wysoki Sejmie!

Rada szkolna krajowa napotkawszy wątpliwości w zastosowaniu artykułu 12. ustawy z d. 2. maja 1873, stanowiącego o przyznawaniu kwinkweniów dla nauczycieli etatowych, wniosła do Wydziału krajowego pismo datowane 4. kwietnia b. r. 1. 794, którem prosi objawienia zdania w tej mierze lub w razie potrzeby o wyjednanie u Wysokiego Sejmu autentycznej interpretacyi powołanego artykułu.

Wydział krajowy złożył o tym przedmiocie Wysokiemu Sejmowi sprawozdanie z d. 8. kwietnia b. r. 1. 8267, które w skutek uchwały w tej W. Izbie dnia 16. kwietnia b. r. zapadłej komisyi edukacyjnej do zbadania przekazaniem zostało.

Czyniąc zadość poleceniu, zbadała komisyja edukacyjna zapytywanie równie Rady szkolnej krajowej w piśmie na wstępie powołanem objawione, jak niemniej Wydziału krajowego w tym względzie wyrażone, na zasadzie tego doszła ona do przekonania, że:

a) nauczycielowi przeniesionemu na nowy etat powinien być za całą poprzednią przynajmniej 15letnią służbę przyznanym jeden tylko 5letni dodatek, drugi zaś i następne za każde już przy szkole etatowej przepędzone 5 lat służby;

b) od stale mianowanych a do służby etatowej przeniesionych nauczycieli, którzy nie wysłużyli lat 15, to tylko wtenczas żądać można do służenia tychże lat 15tu, jeszcze nie wysłużąc pierwaj lat 5 w służbie etatowej.

Jeżeli zatem nauczyciel stale mianowany przebył przed służbą etatową lat 10 lub mniej od 10, otrzyma pierwszy dodatek po latach 5ciu służby etatowej; jeżeli dawniejsza jego służba przenosiła lat 10, otrzyma go po spędzeniu w służbie etatowej tej liczby lat, która dodana do przed etatowej, uczyni razem lat 15.

To przekonanie powzięła komisyja edukacyjna już to z samego wyraźnego brzmienia artykułu 12, już też w ogóle z ducha ustawy krajowej z d. 2. maja 1873.

Albowiem artykuł 12 stanowi w dwóch pierwszych ustępach, iż oprócz stałej płacy pobierać będzie nauczyciel że każde pięć lat nienagannej służby przy szkołach publicznych ludowych osobny dodatek pięcioletni, który się aż do 30 lat służby powtarza. Że tu zaś mowa o szkołach etatowych wypływa niewątpliwie z artykułu 55 tej samej ustawy, który brzmi „Ustawa niniejsza staje się prawomocną równocześnie z ustawą o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych“. W ostatnim ustępie swoim robi artykuł 12ty dla służby przepędzonej w szkołach nie etatowych wyjątek dwojakiego rodzaju 1. dla tych nauczycieli, którzy wstępując do służby etatowej mają już

za sobą przynajmniej 15 lat służby nieprzerwanej i nienaganej; 2. dla tych, którzy wprowadzili już stale nominowani, ale jeszcze nie ukończyli 15 lat służby. Gdy więc ten ostatni ustęp artykułu 12. jako wyjątek ściśle tłumaczony być powinien i gdy nadto duch ustawy z d. 2 maja 1873 uwzględniający różnicę kwalifikacji nauczycieli mianowanych przed i po wprowadzeniu nowej ustawy w wykonanie innego tłumaczenia nie dopuszcza; komisya edukacyjna zatem inaczej na powołany artykuł zapatrywać się nie może, jak tylko zgodnie ze zdaniem rady szkolnej i Wydziału krajowego, który je zresztą popiera obszernym i gruntownym wywodem w swoim sprawozdaniu.

Z tego powodu komisya edukacyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Zapatrywanie Wydziału Krajowego z d. 8. kwietnia b. r. l. 8.267 w przedmiocie tłumaczenia artykułu 12. ustawy z d. 2. maja 1873 o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych przyjmuje się do wiadomości.

2. Przez uchwałę powyższą uważają się za załatwione petycje wniesione pod L. 183. 204. i 377.

Lwów dnia 19. maja 1875.

przewodniczący
Dr. Majer.

Sprawozdawca
Ks. Chelmecki.

